

Апостолско прејемство

од светог Петра у Антиохији, преко Сиријске православне патријаршије антиохијске, до данашњих дана

линија апостолског прејемства:
Његово Преосвештенство*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Епископ за народе, по апостолском налогу

1. Свети Петар, апостол и мученик КП

позвао га је Христос око 30. године н. е.; први епископ антиохијски
помиње се у Светом писму: „ти си Петар, и на овом камену сазидаћу цркву своју“ (Мт. 16:18); у Антиохији (Гал. 2:11)

Ова линија апостолског прејемства протеже се од апостола Петра, око 30. године н. е., до данашњих дана, што је, закључно са 2026. годином, раздобље од 1.996 година.

Прејемство од светог Петра до Игњатија Петра IV, патријарха антиохијског, следи списак антиохијских патријараха који води Сиријска православна црква: исти списак по коме та црква изводи своје апостолско прејемство од светог Петра, првог епископа антиохијског.

Епископске хиротоније вршене су, од једног епископа до другог, преко цркава наведених испод.

Неки епископи у овој линији поштују се и као свети. Ознаке поред њихових имена односе се само на светост живота. Оне се не тичу ваљаности било које хиротоније: сваки наведени епископ подједнако заузима своје место у прејемству, без обзира на то да ли се поштује као светитељ или не.

Св. Свети: онај кога нека црква јавно поштује као некога ко је живео животом херојске светости и ко је сада са Богом, и чији спомен она слави у свом календару. У раној Цркви свети су признавани акламацијом верних и

њихових епископа; касније, формалном канонизацијом у Римокатоличкој цркви и прослављењем у Православној цркви.

Блаж. Блажени: у Римокатоличкој цркви онај ко је беатификован, што је формални корак који претходи канонизацији за светитеља.

К Поштован као свети или блажени у Римокатоличкој цркви.

П Православна црква га поштује као светитеља.

К П Као светог поштују га и Римокатоличка и Православна црква.

Црвено Мученик: онај који је положио живот за веру.

Цркве се не слажу увек око тога ко је светитељ. Једна може да поштује особу коју друга не поштује, а ознаке показују која црква кога поштује.

Антиохија

Антиохијска катедра, где „најпре ... назваше ученике хришћанима“ (Дап. 11:26), коју је основао свети Петар пре него што је отишао у Рим. Епископи и патријарси антиохијски од светог Еводија, који је наследио светог Петра, до Севира, последњег патријарха кога заједнички признају и Сиријска православна и Грчка православна црква.

2. Свети Еводије К П 53
3. Свети Игњатије К П *Мученик* 68
4. Херон I 100
5. Корнилије 127
6. Херон II 151
7. Свети Теофил К П 169
8. Максим I 188
9. Свети Серапион К П 191
10. Свети Асклепијад К П 212
11. Филит 218
12. Зебин 232
13. Свети Вавила К П *Мученик* 240
14. Фабије 253
15. Димитријан 256
16. Амфилохије 263
17. Павле Самосатски 267
18. Домн I 270
19. Тимеј 273
20. Кирило 277
21. Тираниион 299
22. Виталије 308
23. Свети Филогоније К П 314
24. Павлин 324
25. Свети Евстатије К П 325
26. Евлалије 332
27. Евфроније 333
28. Флакил 334
29. Стефан I 341
30. Леонтије 345
31. Евдоксије 350
32. Свети Мелетије К П 354
33. Анијан 357
34. Евзоије 360
35. Доротеј 370
36. Павлин II 371
37. Виталије II 376
38. Свети Флавијан I К П 384
39. Порфирије 404
40. Александар 408

41. Теодот 418
42. Јован I 427
43. Домн II 443
44. Максим II 450
45. Василије 459
46. Акакије 459
47. Мартирије 461
48. Петар Кнафеј 465
49. Јулијан 466
50. Јован II 475
51. Стефан II 490
52. Стефан III 493
53. Каландион 495
54. Јован Кодонат 495
55. Паладије 497
56. Флавијан II 505
57. Севир 513

Сиријска православна патријаршија

Од свргнућа Севира 518. године, сиријски православни патријарси антиохијски, према списку који води та црква, до Игњатија Петра IV, који је 1877. године хиротонисао Паулосеа Мар Атанасија, епископа котајамског, за Цркву у Индији.

58. Сергије Телски 544
59. Павле II Црни 564
60. Петар III Калинички 581
61. Јулијан II 591
62. Атанасије I Гамоло 595
63. Јован III од седри 631
64. Теодор 649
65. Севир II бар Маске 668
66. Атанасије II Балдојо 684
67. Јулијан III 687
68. Илија I 709
69. Атанасије III 724
70. Иванис I 740
71. Георгије I 758
72. Јосиф 790
73. Кириjак Тагритски 793
74. Дионисије I Телмахарски 818
75. Јован IV 846
76. Игњатије II 878
77. Теодосије Роман 887
78. Дионисије II 897
79. Јован V 910
80. Василије I 923
81. Јован VI 936
82. Иванис II 954
83. Дионисије III 958
84. Аврам I 962
85. Јован VII Саригта 965
86. Атанасије IV Салхојо 987
87. Јован VIII бар Абдун 1004
88. Дионисије IV Јахјо 1031
89. Јован IX бар Абдун 1049
90. Атанасије V Јахјо 1058
91. Јован X бар Шушан 1064
92. Василије II 1074
93. Јован бар Абдун 1075
94. Дионисије V Лазар 1077
95. Иванис III 1086
96. Дионисије VI 1088
97. Атанасије VI бар Хаморо 1091
98. Јован XI бар Мавдјоно 1130
99. Атанасије VII бар Катра 1139
100. Михаило I Сиријац 1166
101. Атанасије VIII бар Салиби 1199
102. Јован XII 1208

103. Игњатије III Давид 1222
104. Дионисије VII Ангур 1252
105. Јован XIII бар Мадани 1252
106. Игњатије IV Јешу 1264
107. Филоксен I Немруд 1283
108. Михаило II 1292
109. Михаило III Јешу 1312
110. Василије III Гаврило 1349
111. Филоксен II 1387
112. Василије IV Симон 1421
113. Игњатије Бехнам Хадлојо 1445
114. Игњатије Халаф 1456
115. Игњатије Јован XIV 1484
116. Игњатије Ноје 1494
117. Игњатије Јешу I 1509
118. Игњатије Јаков I 1512
119. Игњатије Давид I 1519
120. Игњатије Абдулах I 1521
121. Игњатије Ниматалах 1557
122. Игњатије Давид II Шах 1576
123. Игњатије Пилат 1591
124. Игњатије Хидајат Алах 1598
125. Игњатије Симон 1640
126. Игњатије Јешу II 1655
127. Игњатије Абдулмасих I 1662
128. Игњатије Георгије II 1687
129. Игњатије Исак II 1709
130. Игњатије Шукралах II 1723
131. Игњатије Георгије III 1746
132. Игњатије Георгије IV 1768
133. Игњатије Матеј 1782
134. Игњатије Јунан 1817
135. Игњатије Георгије V 1819
136. Игњатије Илија II 1838
137. Игњатије Јаков II 1847
138. Игњатије Петар IV 1872

Индија, Цејлон и Америка

Почев од Паулосеа Мар Атанасија, сваког епископа хиротонисао је онај који је наведен пре њега. Заједно са светим Григоријем Парумалским, Мар Атанасије и Мар Јулије I хиротонисали су Жозефа Рене Вилата у Коломбу, на Цејлону, 1892. године, по одобрењу патријарха.

139. Паулосе Мар Атанасије 1877
140. Антонио Франсиско Шавијер Алварес (Мар Јулије I) 1889
141. Жозеф Рене Вилат (Мар Тимотеј) 1892
142. Френсис Џон Едмунд Барвел-Вокер 1923
143. Емил Родригез и Ферфилд око 1961.
144. Нилс Бертил Александер Персон 1986
145. Самјуел Гвидо млађи 2004

146.

Garland F. Byers, Jr.

2013

Заједничко прејемство са сиријским православним патријархом

АНТИОХИЈСКИМ

Садашњи сиријски православни патријарх антиохијски и целога Истока, патријарх Игњатије Јефрем II, и епископ Бајерс имају исту линију апостолског прејемства од светог Петра у Антиохији до патријарха Игњатија Петра IV (патријарх антиохијски 1872–1894). Својим рукама патријарх Петар IV хиротонисао је епископе од којих потичу обе линије: у линији патријарха Јефрема II – Григорија Абдед Алоха, потоњег патријарха Игњатија Абдед Алоха II, 1872. године; у линији епископа Бајерса – Паулосеа Мар Атанасија, епископа котајамског, 1877. године.

Свети чин

Рукоположење
17. августа 2008. године, полагањем руку, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, Палмертон, Пенсилванија.

Епископска хиротонија
20. априла 2013. године, полагањем руку током служења Свете евхаристије, у St. Paul's Lutheran Orthodox Chapel, која је тог дана имала сабрање у American Legion Post 16, Слејтингтон, Пенсилванија.

Главни хиротонисатељ
Његово Високопреосвештенство Самјуел Гвидо млађи

Сахиротонисатељи
Епископ Бредли А. Варвил
Епископ Мајкл Бајус
Епископ Џејмс Томпсон
Грамате о рукоположењу и хиротонији, са фотографијама хиротоније, приказане су на страници О епископу.

Служба

Епископску хиротонију примио је 20. априла 2013. године у оквиру Lutheran Orthodox Church, Inc., у којој је потом служио као архиепископ Епархије западне Северне Каролине. Епископ Бајерс више није повезан с том организацијом.

Доктор теологије (*honoris causa*), звање које је 20. априла 2013. године доделила Lutheran Orthodox Church, Inc.

Свети Петар, са минијатуре Вазнесења у Рабулином јеванђељу (лист 13v), сиријском јеванђелистару довршеном 586. године н. е. у манастиру Светог Јована у Загби у Сирији; Библиотека Медичеа Лауренцијана, Фиренца (Plut. I, 56). Извор: Wikimedia Commons, јавно добро; исечено и прилагођено по величини у односу на оригинал.